
MEARİC SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırim.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Mearic 70/1)

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

Birisi, gerçekleşeceğin azabı sordu.

(Mearic 70/2)

إِلَكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

Kâfirler için, kimsenin def edemeyeceği azabı;

(Yunus 10/53)

وَيَسْتَثِنُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينْ

Senden haber almaya çalışıyorlar, “O gerçek mi?” diye. De ki “Evet! Rabbime yemin ederim ki, gerçekten. Siz O’nu aciz bırakamazsınız.”

(Tur 52/7)

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

Rabbinin azabı kesin olarak gerçekleşecektir.

(Tur 52/8)

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ

Kimse onu def edebilecek değildir.

(Mearic 70/3)

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

göge yükselen yolların sahibi Allah’tan gelen.

(Hac 22/47)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَلْفٌ سَنَةٌ مِمَّا تَعْدُونَ

Allah, vaadinden asla dönmediği halde, onlar senden azabin çabuklaştırılmasını istiyorlar. Hâlbuki Rabbinin katındaki bir gün sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir.

(Secde 32/5)

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعْدُونَ

Gökten yere kadar olan bütün işleri O düzenler. Sonra işler, sizin hesabınıza göre bin yılı bulan bir gün içinde O'na yükselir.

(Mearic 70/4)

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

Süresi elli bin yıl olan bir günde melekler ve ruh O'na yükselir.

(Mearic 70/5)

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

Sen güzel bir sabırla sabret!

(Yunus 10/109)

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Sen, sana vahyedilene uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret! O hükmü verenlerin en hayırlısıdır.

(Rum 30/60)

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

Sabret! Allah'ın vaadi gerçekktir. İkna olmayanlar, sakın seni hafife almaya sevk etmesinler.

(Müzzemmil 73/10)

وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا

Söylediklerine sabret ve onlardan güzellikle ayrıl.

(İnsan 76/24)

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ أَثِمًا أَوْ كَفُورًا

O halde Rabbinin hükmü vermesi için sabret! Onlardan bir günahkâra ya da nanköre de itaat etme.

(Mearic 70/6)

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا

Onlar o günü uzak görüyorlar;

(Kaf 50/3)

إِذَا مِنْتَنَا وَكُنَّا ثُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

“Ölüp toprak haline geldikten sonra mı? Bu uzak bir dönüş!”

(Enbiya 21/109)

فَإِنْ تَوَلُّوا فَقُلْ أَذْنِنُكُمْ عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرِبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ

Yüz çevirirlerse de ki: “Her şeyi size olduğu gibi bildirdim. Tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır yoksa uzak mıdır, onu ben bilmem.

(Mearic 70/7)

وَنَرَاهُ قَرِيبًا

Biz yakın görüyoruz.

(Nahl 16/77)

وَاللَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلْمَحُ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerin ve yerin bütün gizli bilgileri Allah'a aittir. O saatin gelişti göz açıp kapayıncaya kadardır, belki daha da yakındır. Doğrusu Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Neml 27/71)

وَيَقُولُونَ مَثِي هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Söylediğiniz doğruysa bu vaat ne zaman?” derler.

(Neml 27/72)

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدْفَ لَكُمْ بَغْضُ الَّذِي تَسْتَغْلِلُونَ

De ki: “Çabucak gelmesini istediğiniz azabın bir kısmı belki de ensenizededir.”

(Ahzab 33/63)

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

Sana o saatten soruyorlar; de ki: "Onun bilgisi sadece Allah katındadır; ne bileceksin belki de o saat yakındır."

(Şûrâ 42/17)

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

Allah bu kitabı hak ve ölçü ile indirendir. Ne bileceksin, belki de o saat çok yakındır.

(Şûrâ 42/18)

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ إِلَّا
إِنَّ الَّذِينَ يُمَارِوْنَ فِي السَّاعَةِ لَبِيْ ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Ona inanıp güvenmeyenler, hemen gelmesini isterler ama inanıp güvenenlerin içleri titrer. Çünkü onun, kesinlikle gerçekleşeceğini bilirler. Bilin ki, o saat hakkında tartışanlar derin bir sapma içindedir.

(Mearic 70/8)

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِلِ

Göğun erimiş bakır gibi olacağlı gün,

(Rahman 55/37)

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالْدِهَانِ

Gök parçalandığında, yağ tortusu gibi kırmızı bir güle dönüşür.

(Mearic 70/9)

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

dağlar, yere atılmış boyalı yün gibi olur.

(Ta Ha 20/105)

وَيَسْلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا

Sana dağlardan soruyorlar. Onlara de ki: "Rabbim onları kül gibi savuracaktır.

(Ta Ha 20/106)

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفَصَفًا

Yerlerini de dümdüz bırakacaktır.

(Ta Ha 20/107)

لَا تَرَى فِيهَا عِوْجًا وَلَا أَمْتًا

Orada ne bir eğrilik ne de bir yükseklik göremeyeceksin."

(Hakka 69/13)

فَإِذَا نُفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً

Sura ilk defa üfürüldüğü zaman;

(Hakka 69/14)

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدَكَّا دَكَّةً وَاحِدَةً

yeryüzü ve dağlar kaldırılır, bir tek çarpma ile darmadağın edilirler.

(Hakka 69/15)

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

Olanlar asıl o gün olur.

(Mearic 70/10)

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

Bir can yoldaşı, diğer can yoldasını sormaz.

(Müminun 23/101)

فَإِذَا نُفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَسْأَلُونَ

Sura üfürüldüğünde aralarında soy bağı kalmaz. O gün birbirlerini sormazlar.

(Hakka 69/35)

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَّا حَمِيمٌ

Bugün burada onun bir sıcak dostu yoktur.

(Hakka 69/36)

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسلِينِ

Kanlı irin dışında yiyeceği de olmaz.

(Duhan 44/41)

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ

O gün dostun dosta faydası olmayacağı, onlar yardım görmeyecektir.

(Mearic 70/11)

يُبَصِّرُونَهُمْ يَوْمًا مُّجْرِمٌ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمًا مُّؤْمِنٌ بِنَيْةٍ

Birbirlerine gösterilirler. Suçlu olan: "Keşke oğullarımı versem de bugünün azabından kurtulsam!" diye derin bir istek duyar.

(Mearic 70/12)

وَصَاحِبِتِهِ وَأَخِيهِ

Karısını, kardeşini,

(Mearic 70/13)

وَصَبِيلِتِهِ الَّتِي تُؤْيِدُ

Kendisini koruyan aşiretini,

(Mearic 70/14)

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِي

Yeryüzünde olan herkesi vermeyi... Sonra kurtulmayı.

(Mearic 70/15)

كَلَّا إِنَّهَا لَظِي

Asla! Kuşkusuz o alevler saçar.

(Mearic 70/16)

نَزَاعَةً لِلشَّوَّى

Kavurduğu deriyi soyar.

(Mearic 70/17)

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّ

Arkasını döneni ve yüz çevirenı çağırır.

(Mearic 70/18)

وَجَمَعَ فَاؤْغَى

Ve mal biriktirip saklayanı!

(Hakka 69/25)

وَمَا مِنْ أُوتَيَ كِتَابَهُ إِلَّا هُوَ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتْ كِتَابِيَّةً

Kitabı sol eline verilenler de derler ki: “Keşke bana kitabı verilmeseydi!

(Hakka 69/26)

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَّةً

Hesabımın ne olduğunu hiç bilmeseydim!

(Hakka 69/27)

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْفَاضِيَّةُ

Ah! Keşke iş bitmiş olsaydı!

(Hakka 69/28)

مَا أَغْنَى عَنِي مَالِيَّةً

Malım ihtiyacımı gidermedi!

(Hakka 69/29)

هَلَّا كَعَنِي سُلْطَانِيَّةً

Yetkilerim yok olup gitti!”

(Hakka 69/30)

خُذُوهُ فَعُلُوُّهُ

“Tutun onu, bağlayın!

(Hakka 69/31)

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُوْهُ

Sonra alevli ateşe yaslayın!

(Tekasür 102/1)

أَلْهِيْكُمُ التَّكَاثُرُ

Çoğaltma tutkusunu sizi oyaladı;

(Tekasür 102/2)

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

kabirleri boylayıncaya kadar.

(Tekasür 102/3)

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ^ل

Yok, nasıl olsa yakında öğreneceksiniz!

(Tekasür 102/4)

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ^س

Yok yok... Yakında öğreneceksiniz!

(Tekasür 102/5)

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ^ن

Keşke bunu kesin bilgiyle bilseydiniz.

(Tekasür 102/6)

لَتَرُونَ الْجَحِيمِ^ل

O ateşi mutlaka gördünüz.

(Tekasür 102/7)

ثُمَّ لَتَرَوْنَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ^ن

Sonra onu kesinlikle gözünüzle göreceksiniz.

(Hümeze 104/1)

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٌ^ل

Arkadan çektişiren, kusur arayıp duranların hepsine yazıklar olsun!

(Hümeze 104/2)

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَدًا^ل

O ki, mal biriktirir ve onu sayar durur.

(Hümeze 104/3)

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ^ل

Üstelik malının kendisini ölümsüzleştireceğini sanır.

(Hümeze 104/4)

كَلَّا لَيُنَبَّذَنَ فِي الْحُطَمَةِ^ل

Asla! O, kesinlikle hutameye atılacaktır.

(Hümeze 104/5)

وَمَا أَدْرِيَكَ مَا الْحُطْمَةُ

Hutame nedir, sen ne bileyecsin?

(Hümeze 104/6)

نَارُ اللَّهِ الْمُوْقَدَةُ

Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.

(Mearic 70/19)

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلْوَعًا

Doğrusu insan doyumsuz yaratılmıştır.

(Müddessir 74/12)

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا

Ona arkası kesilmeyen mal verdim.

(Müddessir 74/13)

وَبَنِينَ شُهُودًا

Ve yanından ayrılmayan oğullar.

(Müddessir 74/14)

وَمَهَدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا

Her şeyi önüne serdim.

(Müddessir 74/15)

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدُ

Hâlâ artırmamı bekliyor!

(Müddessir 74/16)

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِأَيَّاتِنَا عَنِيدًا

Asla! Çünkü o, âyetlerimiz karşısında tam bir inatçı oldu.

(Fussilet 41/49)

لَا يَسْتُمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَوْسُونَ قَنْوَطُ

İnsan iyilik istemekten usanmaz. Başına bir kötülük gelince de karamsarlık ederek umidini keser.

(Fussilet 41/50)

وَلَئِنْ أَذْقَنَا رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتُهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِيٌ وَمَا أَظْنُ السَّاعَةَ قَائِمَةً
وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي لَنِّي عِنْدَهُ لِلْحُسْنَى فَلَنْتَبَّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذَاقُهُمْ
مِنْ عَذَابٍ غَلِيلٍ

Uğradığı zarardan sonra ona rahmetimizden tattırsak: “Bu bana özeldir; artık geçti, kiyamet saati diye bir şeyin olacağını da, o günlerin bir daha geleceğini de sanmam. Rabbimin huzuruna çıkarılacak olsam bile benim için güzellikler vardır” der. Nankörlük edenlere, elbette neler yaptıklarını bildireceğiz, elbette onlara ağır bir azap tattıracağız.

(Teğabün 64/16)

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Öyleyse Allah korkusyla kendinizi koruyun! Güzünüz yettiğince dinleyin ve itaat edin. Kendiniz için hayra harcama yapın. Kim kendini doyumsuzluktan korursa, işte onlar kurtuluşa erecek olanlardır.

(Mearic 70/20)

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

Ona bir kötülük dokunsa sislanır.

(Hud 11/9)

وَلَئِنْ أَذْقَنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيُؤْسَ كَفُورٌ

İnsana tarafımızdan bir rahmet tattırsak, sonra onu ondan çekip alsak, kesinlikle o, nankörlük ederek ümidińi keser.

(Hud 11/10)

وَلَئِنْ أَدَقْنَا نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتُهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرَحٌ فَخُورٌ

Uğradığı zarardan sonra bir nimet tattırsak: “Kötülükler benden gitti” diyerek, kesinlikle kibirlenip şımarır.

(Mearic 70/21)

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنْوِعًا

Bir hayır dokunsa cimrileşir.

(İsra 17/100)

فُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ حَرَازِئَنَ رَحْمَةَ رَبِّي إِذَا لَامْسَكْتُمْ حَشْيَةَ الْأَنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
قَثُورًا

De ki: “Eğer siz Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, tükenir endişesiyle sımsıkı yapışrdınız. İnsan oldukça cimridir.”

(Yasin 36/47)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنَطْعُمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ لَا بِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Onlara: "Allah'ın verdiği rızıktan hayra harcayın!" denince, âyetleri inkâr edenler, inanıp güvenenlere dedi ki: "İsteseydi Allah'ın doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz sadece apaçık bir yanlışın içindesiniz."

(Mearic 70/22)

إِلَّا الْمُصَلِّيُّنَ

Namaz kıyanlar başkadır.

(Mearic 70/23)

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

Onlar, namazını sürekli kılarlar.

(Mearic 70/24)

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ

Onların mallarında bilinen bir hak,

(Mearic 70/25)

لِسَائِلِ وَالْمَحْرُومِ

isteyenler ve mahrum kalanlar içindir.

(Mearic 70/26)

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

Onlar hesap gününün doğruluğunu kabul edenlerdir.

(Bakara 2/3)

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Onlar Allah'a içten inanıp güvenirler, namazı düzgün ve sürekli kılar ve onları rızıklandırdığımız şeylerden hayra harcarlar.

(Bakara 2/4)

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

Sana indirilene ve senden önce indirilenlere ve ahirete kesin olarak inanıp güvenirler.

(Mearic 70/27)

وَالَّذِينَ هُم مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

Onlar Rablerinin azabından içleri titreyenlerdir.

(İnsan 76/7)

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

Onlar, adaklarını yerine getiren ve dehşeti her yeri kaplayacak bir günden korkanlardır.

(İnsan 76/8)

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبَّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

Onlar, çaresizleri yetimleri ve esirleri seve doyururlar:

(İnsan 76/9)

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا

“Biz sizi, sîrf Allah rızası için doyuruyoruz. Yoksa sizden bir karşılık da, teşekkür de beklemiyoruz.

(İnsan 76/10)

إِنَّا نَحَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا

Biz zor ve insanı iyice bunaltacak bir günde, Rabbimizden gelecek cezadan korkuyoruz.”

(Mearic 70/28)

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ

Cünkü hiç kimse Rabbinin azabından güvende olamaz.

(Araf 7/94)

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخْذَنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَرَّعُونَ

Biz hangi yerleşim merkezine bir nebî göndersek, oranın halkını baskı ve zorluğa sokarız ki yalvarıp yakarsınlar.

(Araf 7/95)

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ أَبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ
فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Sonra kötülüğü alır yerine iyilik veririz. Nihâyet zenginleşirler, derler ki: “Atalarımız da darlık ve bolluk yaşamışlar.” Bunun üzerine onları beklemediğleri bir anda yakalarız; farkına varamazlar.

(Araf 7/96)

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ أَمْتَوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلِكُنْ
كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Eğer o yerleşim merkezlerinin ahalisi, inanıp güvenerek kendilerini korusalardı onlara, göklerin ve yerin bolluk ve bereketini açardık. Fakat yalanladılar. Biz de kazandıklarına karşılık onları yakaladık.

(Araf 7/97)

أَفَامْنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيهِمْ بَأْسُنَا بَيَّاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

Böyle yerleşim merkezlerinin ahalisi gece uykuda iken baskınımiza uğramayacaklarından emin midirler?

(Araf 7/98)

أَوْ أَمْنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيهِمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ

Ya da o yerleşim merkezlerinin ahalisi, gündüzün eğlenirken baskınımiza karşı güvende midirler?

(Araf 7/99)

أَفَامْنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

Peki ya şimdikiler Allah'ın planına karşı güvende midirler? Kaybedenler topluluğu dışında hiç kimse Allah'ın planına karşı kendini güvende göremez.

(Yusuf 12/107)

أَفَامْنُوا أَنْ تَأْتِيهِمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Allah'ın azabının kendilerini içine almasından veya o saatin aniden gelmesinden emin midirler? Farkına bile varamazlar.

(Nahl 16/45)

أَفَامِنَ الَّذِينَ مَكْرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَشْعُرُونَ

Kötülükler planlayanlar, Allah'ın kendilerini yerin dibine geçirmesinden ya da fark etmedikleri yerden azabın gelmesinden emin midirler?

(Nahl 16/46)

أَوْ يَأْخُذُهُمْ فِي تَقْلِيمٍ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

Yahut dönüp dolaşırken onları yakalamasından? Onlar, O'nu aciz bırakamazlar.

(Mülk 67/16)

أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ

Gökte olanın, bir sarsıntıyla sizi yere batırmayacağından emin misiniz?

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ

Yoksa gökte olanın, üzerinize bir ateş göndermeyeceğinden emin misiniz? Uyarı nasılsmış, yakında öğrenirsiniz.

(Mearic 70/29)

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

Namaz kılanlar, edep yerlerini korurlar.

(Al-i İmran 3/135)

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Onlar utanılacak bir şey yapar veya kendilerine zulmederlerse hemen Allah'ı hatırlar ve O'ndan günahlarının bağışlanması isterler. Günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir? Bir de bu yaptıklarında, bile bile ısrar etmezler.

(Nur 24/30)

فُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغْضُبُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ آزْكِي لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ
بِمَا يَصْنَعُونَ

Mümin erkeklerle söyle, bakışlarını kısıtlasınlar; edep yerlerini korusunlar. Onlar için en temizi budur. Allah, ne yaptıklarından haberdardır.

(Nur 24/31)

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُبْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبَدِّلْنَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا
ظَهَرَ مِنْهَا وَلِيَضْرِبُنَ بِخُمُرٍ هُنَّ عَلَى جُبُونٍ وَلَا يُبَدِّلْنَ زِينَتَهُنَ إِلَّا لِبُعْوَلَتِهِنَّ أَوْ
أَبَائِهِنَ أَوْ أَبْنَاءِ بُعْوَلَتِهِنَ أَوْ أَبْنَاءِهِنَ أَوْ أَخْوَانِهِنَ أَوْ بَنِي اخْوَانِهِنَ أَوْ
بَنِي أَخْوَاتِهِنَ أَوْ نِسَائِهِنَ أَوْ مَلَكُوتَ أَيمَانِهِنَ أَوْ التَّابِعَيْنَ غَيْرُ أُولَئِي الْأَرْبَةِ مِنَ
الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهِرُوا عَلَى عَوَرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبُنَ بِأَرْجُلِهِنَ لِيُعْلَمَ
مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَ وَتُوَبُّوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Mümin kadınlara da söyle, bakışlarını kısıtlasınlar; edep yerlerini korusunlar. Güzelliklerinden görünen kısım dışındakileri açmasınlar. Başörtülerinin bir kısmını, yakalarının üstüne yerleştirsinler. Kocaları, babaları, kocalarının babaları, oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, mümin kadınlar, elleri altında bulunan esirler, kadına ihtiyacı kalmamış erkekler ve kadınların edep yerlerine ilgi duymayan küçük çocuklar dışında hiç kimseye güzelliklerini açmasınlar. Gizledikleri güzellikleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Ey Müminler! Tevbe ederek hep birlikte Allah'a yönelik ki, kurtuluşa eresiniz.

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ
وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاسِعِينَ وَالْخَاسِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجُهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ
اللَّهُ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

Süphesiz ki Allah'a tam teslim olan erkeklerle Allah'a tam teslim olan kadınlar, Allah'a inanıp güvenen erkeklerle Allah'a inanıp güvenen kadınlar, Allah'a içten boyun egen erkeklerle Allah'a içten boyun egen kadınlar, özü sözü doğru olan erkeklerle özü sözü doğru olan kadınlar, sabırlı erkeklerle sabırlı kadınlar, Allah'a gönülden bağlı erkeklerle Allah'a gönülden bağlı kadınlar, sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkeklerle oruç tutan kadınlar, edep yerlerini koruyan erkeklerle edep yerlerini koruyan kadınlar, Allah'ı çokça hatırlayan erkeklerle Allah'ı çokça hatırlayan kadınlar; işte Allah, onlar için bağışlanma ve muhteşem bir ödül hazırlamıştır.

(Mearic 70/30)

إِلَّا عَلَى أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكُتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ

Sadece hür eşlerine veya hâkimiyetleri altında olan esir eşlerine karşı ayıplanmazlar.

(Nisa 4/23)

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَمَهَاتُكُمْ وَبَنَائُكُمْ وَأَخْوَانُكُمْ وَعَمَّانُكُمْ وَخَالَانُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ
الْأُخْتِ وَأَمَهَاتُكُمُ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخْوَانُكُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأَمَهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبِكُمُ
الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ وَحَلَالٌ أَبْنَائُكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمِعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَّفَتْ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَّحِيمًا

Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşinizin kızları, kız kardeşinizin kızları, sizi emzirmiş olan analarınız, sütkız kardeşleriniz, hanımlarınızın anaları, gerdeğe girdiğiniz hanımlarınızdan olup evinize girmelerini engelleyemeyeceğiniz üvey kızlarınız size haram kılınmıştır. Gerdeğe girmeden ayrıldığınız hanımların kızları ile evlenmenizin bir günahı yoktur. Kendi soyunuzdan öğrencileriniz eşleri ile nikâhlanmanız ve iki kız kardeşi nikâhınız altında birleştirmeniz de haram kılınmıştır. Geçmişte olan oldu. Allah'ın bağışlaması bol, merhameti sınırsızdır.

(Nisa 4/24)

وَالْمُحْسَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَحَلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ
ذِلِّكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِإِمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرُ مُسَافِرِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَأَثُرُهُنَّ
أُجُورُهُنَّ فَرِيشَةٌ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيشَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا

Hâkimiyetiniz altında olanlar dışındaki kocalı kadınları nikâhlamanız da haramdır. Allah'ın size farz kıldığı budur. Namuslu yaşamınız ve zinadan kaçınmanız şartıyla, bunların dışındaki kadınlarla evlenmeniz helâl kılındı ki, mallarınız karşılığında onlara talip olasınız. Bunlardan hangilerinden nikâh ile yararlanırsanız, mehirlerini belirlediğiniz miktarda veriniz. Mehri belirledikten sonra, gönül rızası ile bir başka miktar üzerinde anlaşmanızın bir günahı yoktur. Süphe yok ki Allah her şeyi bilir, daima en doğru hükmü verir.

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَإِنَّكُحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأُثُوهُنَّ أُجُورُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٌ فَإِذَا أَحْسِنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ العَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنْتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Mümin, iffetli ve hür kadınları nikâhlayacak kadar varlıklı olmayanlar, hâkimiyetiniz altında olan mümin esir kızlarını nikâhlayabilirler. İmânınızı en iyi bilen Allah'tır. Hepiniz birbirinizdensiniz. O esir kadınları, iffetli olmaları, zinadan uzak durmaları ve gizli dostlar edinmemiş olmaları şartıyla, ailelerinin izni ile nikâhlayın ve mehirlerini kendilerine, dinen iyiliğe uygun olan örfe göre verin. Evlendikten sonra da bir fuhuşla karşınıza çıkarılsa onlara verilecek ceza, hür kadınlar verilen cezanın yarısı kadardır. Bu ruhsat, sizden zor duruma düşmekten endişe edenler içindir. Sabrederseniz sizin için hayırlı olur. Allah'ın bağışlaması bol, merhameti sınırsızdır.

(Nur 24/32)

وَأَنْكُحُوا الْأَيَامِي مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ بَيْنِ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءٌ يُعْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِ

İçinizden evli olmayanları, erkek ve kadın esirlerinizden, köle ve cariyelerinizden de uygun durumda olanları evlendirin. Muhtaç durumdaysalar, Allah lütfundan onların ihtiyacını giderir. Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır.

(Nur 24/33)

وَلْيُسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُو هُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ بِهِمْ خَيْرًا وَأُثُوهُمْ مِنْ مَالِ اللهِ الَّذِي أَتَيْكُمْ وَلَا تُكْرِهُوْا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصِّنُوا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهُهُنَّ فَإِنَّ اللهَ مِنْ بَعْدِ اكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Evlenme imkânı bulamayanlar, Allah, lütfuyla onların ihtiyaçlarını giderinceye kadar iffetlerini korusunlar.

Hâkimiyetiniz altındaki esirlerden biri evlenmek için iznizi isterse, onun hayrına olacağını bilirsınız kendilerine izin verin ve Allah'ın size verdiği malla onlara yardımcı olun. Evlenmek isteyen genç kızlarınızı dünya hayatının menfaatini elde etmek için zorlayıp aşırılıklar yapmalarına sebep olmayın. Kim onları zorlarsa, zorlanmalarından sonra, elbette onlara Allah'ın bağışlaması bol, merhameti sınırsızdır.

(Mearic 70/31)

فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

Bunun ötesine geçenler yasakları çiğneyenlerdir.

(Mearic 70/32)

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاغُونَ

Namaz kılanlar aldıkları emanetler ve üstlendikleri sorumluluklar konusunda titiz davranışlardır.

(Rad 13/19)

أَفَمْنِ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحُقْ كَمْنْ هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابٌ

Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunun bilincinde olan, ona karşı körlük edenle bir olur mu? Bunu, sadece aklıselim olanlar hatırlar.

(Rad 13/20)

الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْفَضُونَ الْمِيثَاقُ

Onlar, Allah'a verdikleri sözü yerine getiren ve antlaşmayı bozmayan kimselerdir.

(Mearic 70/26)

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

Onlar hesap gününün doğruluğunu kabul edenlerdir.

(Mearic 70/27)

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

Onlar Rablerinin azabından içleri titreyenlerdir.

(Mearic 70/28)

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ

Çünkü hiç kimse Rabbinin azabından güvende olamaz.

(Mearic 70/32)

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

Onlar aldıkları emanetler ve üstlendikleri sorumluluklar konusunda titiz davranışlardır.

(Mearic 70/33)

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ

Onlar şahitlik ettiğinde dimdik ayakta duranlardır.

(Nisa 4/135)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوْنُوا فَوَّا مِنَ الْقِسْطِ شُهَدَاءَ اللَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبَيْنِ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَى بِهِمَا فَلَا تَنْتَهُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلْوَأُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Ey inanıp güvenenler! Allah için şahitlik yaparak adaleti ayakta tutan kişiler olun; ister kendiniz, ana babanız veya yakınlarınız aleyhine olsun; isterse zengin veya fakir olsunlar, Allah, onlara sizin yakınlığınızdan daha yakındır. Arzularınıza uymayın yoksa yasakları çiğnersiniz. Ağzınızı eğip büker veya şahitlikten kaçarsanız bilin ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

(Maide 5/8)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوْنُوا قَوَامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَانٌ قَوْمٍ عَلَى أَلَّا
تَعْدِلُوا إِعْدَلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ey inanıp güvenenler! Allah için dik duran ve hakka uyan şâhitler olun. Bir topluma olan nefretiniz, sizi adaletsiz davranışmaya itmesin. Siz adaletli olun! Kendinizi korumak için en uygun olan budur. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Allah yaptığınız her şeyleden haberdardır.

(Mearic 70/34)

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

Onlar namazlarını muhafaza edenlerdir.

(Bakara 2/238)

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَواتِ وَالصَّلَوةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

Namazları ve orta namazı muhafaza edin ve Allah'a içten boyun egenlerden olun!

(Mearic 70/35)

أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكَرَّمَةٍ

İşte, cennetlerde ikram görecek olanlar onlardır.

(Saffat 37/40)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

Allah'ın samimi kulları başkadır.

(Saffat 37/41)

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ

Onlar için bilinen bir rızık vardır.

(Saffat 37/42)

فَوَآكِهُ وَهُمْ مُّكَرَّمُونَ

Beğendikleri... Onlar ikram edilenlerdir.

(Saffat 37/43)

فِي جَنَّاتِ التَّعْيِمِ

Nimetlerle dolu cennetlerde,

(Mearic 70/36)

فَمَا لِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبْلَكَ مُهْتَبِعِينَ

Sana doğru başlarını uzatan şu kâfirlerin dertleri ne?

(Kalem 68/9)

وَذُو اَلْوَثْدِهِنْ فَيَذْهَبُونَ

Onlar çok isterler ki; sen onlara yağcılık yapasın, onlar da sana yağcılık yapısınlar.

(Kalem 68/10)

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَافِ مَهِينِ

Yemin edip duran alçakların hiçbirinin sözünü dinleme!

(Mearic 70/37)

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عَزِيزٌ

Sağında ve solunda küme küme olmuşlar!

(Vakıa 56/81)

أَفَهُدَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَهُونَ

Şimdi siz; bu söze karşı yağcılık正在做着，

(Vakıa 56/82)

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ

rızkınızı yalanlayarak mı elde ediyorsunuz?

(Mearic 70/38)

أَيْطَمْعُ كُلُّ اُمْرَىءٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

Onlardan her biri, nimetlerle dolu cennete dâhil edilmeyi mi bekliyor?

(Fatır 35/8)

أَفَمَنْ زِينَ لَهُ سَوْءَ عَمَلٍ هُوَ فَرَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذَهَّبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

O ödülü, kendine süslü gösterildiği için kötü davranışlarını güzel gören kimse mi alacak? Allah, isteyeni saptığı yolda bırakır, isteyene de rehberlik eder. Onlar yüzünden içini parçalayarak kendini harap etme! Şüphe yok ki Allah onların ne yaptığını bilir.

(Casiye 45/21)

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً
مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونُ

Yoksa kötülükler yapanlar, kendilerini, ıslah eden iyi işler yapanlarla bir tutacağımızı mı sanıyorlar? Hayatları ve ölümleri eşit mi olacak? Ne kötü hüküm veriyorlar!

(Mearic 70/39)

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ

Asla! Doğrusu, Biz onları bildikleri şeyden yarattık.

(Mürselat 77/20)

آلَمْ نَخْلُقُكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ

Sizi dayanıksız bir sudan yarattık, değil mi?

(Yasin 36/77)

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

İnsan, kendisini döllenmiş yumurtadan yarattığımızı görmez mi ki zaman gelir, o apaçık bir düşman kesilir.

(Mearic 70/40)

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ

Doğuların ve batıların Rabbine yemin etmeye gerek yok! Elbette ölçüyü koyan Biziz.

(Yasin 36/81)

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلِّي وَهُوَ الْخَالِقُ
الْعَلِيمُ

Gökleri ve yeri yaratanın, onlar gibisini yaratmaya gücü yeter değil mi? Evet! O, her türlü yaratmayı bilir.

(Yasin 36/82)

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

O, bir şeyi dilediğinde sadece: "Ol!" der, o da oluşur.

(Mearic 70/41)

عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا تَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

Onların yerine daha hayırlısını getirmenin ölçüsünü! Biz önüne geçilebileceklerden değiliz.

(Nisa 4/133)

إِنْ يَشَا يُذْهِبُكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا

Ey İnsanlar! Allah isterse, sizi yok eder ve yerinize başkalarını getirir. Allah, bunun ölçüsünü koyandır.

(Maide 5/54)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَ مِنْكُمْ عَنِ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُجْهِمُ وَيُحْبُّونَهُ أَذِلَّةً
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَا يَمِّنُ
ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِ

Ey inanıp güvenenler! Sizden kim dininden dönerse, pek yakında Allah öyle bir topluluk getirecek ki; Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlerle karşı dik duruşlu olur, Allah yolunda ellerinden gelen bütün gayreti gösterir ve kınamanın kınamasından da korkmazlar. İşte Allah'ın lütfu budur; O lütfunu isteyene verir. Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır.

(Hud 11/57)

فَإِنْ تَوَلُّوا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخِلُّ رَبِّيْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضْرُوْنَهُ
شَيْئًا إِنَّ رَبِّيْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِظٌ

“Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki ben, benimle gönderilenleri size açıkça bildirdim. Rabbim isterse, sizin yerinize başka bir topluluk getirir de onlara hiçbir zarar veremezsiniz. Çünkü benim Rabbim her şeyi kaydeder.”

(Fatır 35/16)

إِنْ يَشَا يُذْهِبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

İsterse sizi giderir ve yeni bir halk getirir.

(Fatır 35/17)

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

Bu, Allah için güç değildir.

(Mearic 70/42)

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَأْفُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

Bırak da tehdit edildikleri gün ile yüzleşinceye kadar eğlenip dursunlar.

(Hicr 15/3)

ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَّتُوا وَيُلْهِمُهُمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Bırak onları yiyp içip hayatın tadını çıkarsınlar, beklentileri kendilerini oyalasın; nasıl olsa yakında öğrenecekler.

(Hicr 15/4)

وَمَا أَهْلَكَنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ

Biz hiç bir yerleşim merkezini bilinen bir kitabı olmadan helak etmedik.

(Tur 52/45)

فَذَرْ هُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْنَعُونَ

Artık çarpılacakları güne kavuşuncaya kadar, onları bırak!

(Tur 52/46)

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كِيدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ

O gün kurdukları düzen bir şeye yaramayacak, onlara yardım edilmeyecektir.

(Mearic 70/43)

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانُوهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِضُونَ

O gün onlar, putlarına koştukları gibi kabirlerinden fırlayıp çıkarlar.

(Yasin 36/51)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

Sura üflenince bunlar; derhal kabirlerinden kalkar ve hızla Rablerine doğru akın ederler.

(Yasin 36/52)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

“Eyyah! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? İşte bu, Rahman’ın tehdit ettiğidir. Demek ki elçiler doğru söylemiş” derler.

(Mearic 70/44)

خَاسِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةُ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

Saygıyla önlerine bakarlar, alçaklık her yanlarını sarar. İşte onlara vadedilen gün o gündür!

(Kaf 50/20)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

Sura üflenir; işte bu vadedilen gündür.

(Kamer 54/7)

خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَانُوهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

gözleri saygıyla öne eğilmiş olarak kabirlerinden çıkar, çekirge sürüleri gibi olurlar.

(Kalem 68/42)

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ لٰ

O gün her şey ortaya çıkarılacak. Secdeye çağrılacaklar ama güçleri yetmeyecek.

(Kalem 68/43)

خَاسِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَهُقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

Sayıyla önlerine bakacaklar, alçaklık her yanlarını saracak. Hâlbuki onlar gücü yeterken de secdeye çağrılmışlardı.

(Kalem 68/44)

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدِرْ جُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ لٰ

Bana bırak artık bu sözü yalanlayanı! Onları bilmedikleri yerden adım adım kötü sona yaklaştırırız.

(Kalem 68/45)

وَأُمْلِي لَهُمْ أَنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

Onlara süre tanırım. Benim düzenim sağlamdır.
